

[Kirsten Jacobsen]

bygge, modernisere og finansiere efter lov om ældreboligbyggeri med de kassetækningsmuligheder, det i øvrigt giver kommunerne. Kommunerne har såmænd intentioner nok om at bruge den anden lov; det er kun et spørgsmål om, at de ordentlige kommuner, som ønsker at bevare de plejehjem, de allerede har, får lov til det. Det er også et udtryk for, at skulle en eller anden kommune have så meget tilovers for deres gamle, at de ikke ønsker at stille dem i en efter Fremskridtspartiets mening umenneskelig situation, hvor de skal være lejere, så kan man altså også i kommunen vælge at bygge et ganske almindeligt plejehjem i traditionel forstand.

Det er det, Fremskridtspartiets forslag indebærer, ikke mere. Det er et spørgsmål om valg, ikke om påbud eller krav; det vil jeg gerne understrege.

Dernæst vil jeg gerne sige, at Fremskridtspartiet ikke har den opfattelse, at man kan betragte ældre medborgere under én hat. Vi er helt enige i, at ældre udgør en stor, bred og meget forskelligartet befolkningsgruppe ligesom medlemmerne af dette Ting. Derfor skal der naturligvis også være vidt forskellige tilbud til dem. Der er jo mennesker, som er over 90, som går og river hjemme på deres 10 td. land og har det godt med det, mens der er andre på kun nogleogtres, som er så dårlige, at de ikke kan klare sig, medmindre de er i en meget beskyttet bolig, hvor der er et fast normeret personale, og hvor der er døgnvagt. Det skal der også være plads til.

Der skal såmænd også være plads til, at en række socialdemokrater eller SF'ere, som ønsker at spille kort med hinanden, kan lave sig et olde-kolle. Selv sådan nogle atypiske nogle som mig selv vil jeg da gerne have at der er muligheder for, og i den henseende er ældreboligloven helt velegnet, fordi den faktisk giver alle umulige og mulige mennesker alle mulige og umulige løsninger.

Men den har én eneste væsentlig mangel, og det er, at den ikke giver et ordentligt, menneskeværdigt tilbud til den gruppe mennesker, som er så svage, at de ikke kan klare sig selv.

Det er den kritik, vi har fremført af ældreboligloven den ene gang efter den anden. Så sent som under ældredebatten den 25. april 1991 var der et flertal, som delte denne holdning. Det var Socialdemokratiet, SF og Fremskridts-

partiet. Kristeligt Folkeparti stod lidt udenfor, og det gjorde de også i dag.

Derfor er det kedeligt, at Socialdemokratiet, efter at partiet er kommet i regering, tager mindre hensyn til de ældre end til kommunernes kassetækning. For det er nøjagtig det, der ligger til grund; det er nøjagtig de argumenter, som Socialdemokratiet har anvendt over for den tidligere regering, nemlig at man accepterede, at kommunerne brugte ældreboligloven til økonomisk kassetækning, som gik ud over de gamle.

Når man ikke engang vil ændre de dele af ældreboligloven, som tvinger kommunerne til at gøre plejehjemsbeboere til lejere, for den del af kommunerne, som gerne vil selv, så har jeg ikke meget tilovers for de synspunkter, Socialdemokratiet i opposition gav udtryk for.

Det er jeg nødt til at sige, og jeg er utrolig ked af det, for i en meget lang periode har jeg oplevet herinde i Folketingets Socialudvalg, at når det drejede sig om den gruppe, som ikke havde tilstrækkelig hjemmehjælp, og hvor der ikke var tilstrækkeligt med plejehjemspladser, kunne Socialdemokratiet, SF og Fremskridtspartiet løfte i flok. Og jeg er ked af, at det ikke længere er tilfældet.

Når man ser, hvordan dette her foregår i det virkelige liv, viser det sig, at kommunerne bruger ældreboligloven som en undskyldning. Når de gamle og deres pårørende spørger, hvorfor plejehjemmet skal ændre status til ældreboliger, og hvorfor man ikke bare kan ombygge plejehjemmet, således at de gamle kan fortsætte med at være plejehjemsbeboere, så kan kommunen med ældreboligloven i hånden sige: Det har Folketinget bestemt, så I skal ikke komme og klage til os. I kan klage til Folketinget, for vi har nemlig ikke lov til at lægge nyt tag på eller noget andet. Således bruger de det som undskyldning for ikke at gøre det så godt for deres ældre borgere, som de kunne.

Det er den undskyldning, Fremskridtspartiet ønsker at fratage kommunerne, og jeg kan ikke forstå, at et flertal her i Folketinget ikke kan støtte det. Jeg er dybt skuffet over, at Socialdemokratiet er med i dette flertal, der afviser forslaget. Det havde jeg ikke ventet, og det havde jeg ikke troet. Hvis man for ganske få måneder siden havde sagt til mig, at lige så snart Socialdemokratiet kom i regering, ville det være akkurat ligesom den daværende rege-